El record «més especial» per al recuperat Joel Arimany

El de Quart, que va reaparèixer amb l'Aragó diumenge passat després de 8 mesos de baixa, va debutar en un Girona-Saragossa fa sis anys

El record «més especial» per al recuperat Joel Arimany

Girona-Saragossa. A punt de fer 23 anys, Joel Arimany n'ha vist de molts colors. Ha passat pels planters del Girona i del Màlaga, per l'Olot i ara mira de recuperar el somriure al del Saragossa després d'una greu lesió que l'ha tingut 8 mesos KO. Demà mentre prepara el partit contra el Borja, recordarà el dia del seu debut a Segona.

Demà al vespre, Montilivi tornarà a veure un Girona-Saragossa. El duel entre catalans i aragonesos s'ha convertit en un clàssic dels darrers temps a la categoria de plata i ha repartit grans alegries i disgustos per tots costats. Sense cap mena de dubte, el matx a l'estadi del curs 2016-17 és el partit més important de la història del Girona perquè va servir per què l'equip ascendís per primer cop a Primera Divisió [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/06/04/el-girona-fc-puja-a-primera-divisio/850021.html]. Aquell 0-0, de retruc, també va suposar la salvació dels aragonesos. D'aquell empat sense gols se'n recordaran tota la vida tots els seguidors del Girona. També Joel Arimany, que el va seguir des de Màlaga, on jugava a l'equip juvenil. El davanter de Quart, segurament, té més gravat a la memòria un altre 0-0 del Girona contra el Saragossa: el de la temporada anterior (2015-16), també a Montilivi, en què va debutar amb el primer equip blanc-i-vermell. Van ser quatre minuts més l'afegit els que li va donar Pablo Machín per mirar de desfer la igualada. Tenia només 17 anys; els mateixos que té ara Arnau Martínez, el jove central que s'està guanyant el lloc al primer equip [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/03/30/arnau-debutant-mes-jove-dels/1097170.html]. Arimany recorda aquell instant del debut i «l'estigues tranquil i fes-ho com si fos un entrenament» que li va dir Machín abans d'entrar al camp «com si fos ara». A punt de fer 23 anys, el davanter ha deixat enrere una greu lesió de lligaments del genoll i diumenge passat, vuit mesos després, va reaparèixer amb el filial de Saragossa en partit de Tercera a Barbastre. «Des del primer moment m'ho vaig prendre com un repte. He tornat renovat mentalment i amb molta més força i ganes», diu.

El Girona i Saragossa de demà enfrontarà dos equips que la temporada passada es van quedar a les portes de Primera Divisió. El Girona va rebre una plantofada en l'afegit a la final del play-off contra l'Elx [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2020/08/23/girona-elx-primera-diviso/1058907.html] mentre que, per la seva banda, després de la represa postconfinament, els aragonesos van desinflar-se i anar agonitzant per veure com se'ls escapava un ascens directe que semblava cantat. Per acabar-ho d'adobar, l'Elx els va eliminar a les semifinals esvaint així definitivament el somni del retorn a Primera. Aquesta temporada, l'objectiu era tornar-ho a provar però els resultats han fet que el Saragossa s'hagi mogut sempre per la part baixa amb seriosos problemes durant bona part del curs. Des de la capital aragonesa, Arimany no perd de vista la Segona A recorda que el Saragossa vindrà a Montilivi «a ventar un cop de puny sobre la taula per ampliar el coixí sobre el descens». «Estan una mica més tranquils però segur que vindran a aprofitar la bona dinàmica per fer més gros el coixí de punts respecte al descens», diu. Arimany, al mateix temps, recorda que al Girona «no se'l pot donar per

mort» i destaca que «amb tants punts en joc, encara els veig amb opcions d'entrar al play-off».

Arimany viu la segona temporada al Deportivo Aragón, a Tercera on hi va arribar procedent de l'Olot al mercat d'hivern. Tot i això, el confinament total del març passat va escapçar l'exercici i quan el filial va tornar a l'activitat per jugar la fase d'ascens a Segona B, Arimany es va destrossar el genoll durant un entrenament. «M'ho vaig prendre com un repte des de bon començament. Sabia que no seria fàcil i em vaig preparar mentalment per mirar de superar-ho. Amb molta feina i l'ajuda dels serveis mèdics del club he tornat amb més força i ganes que mai i renovat mentalment», destaca. Arran de la lesió, el Sargossa va renovar Arimany per una temporada més, fins al 30 de juny d'aquest 2021. «Es van portar molt bé», subratlla. Això sí, el futur que se li dibuixa per endavant és ben incert d'aquí a dos mesos i mig. «Encara no se sap res. És normal perquè durant tota la temporada no he pogut jugar ni competir. No hi penso gaire, en el futur perquè estic centrat en el present», diu. El present és l'Aragó, que lluita ara en la fase intermèdia per ascendir a Segona RFEF. Precisament del filial, n'ha saltat al primer equip Iván Azón, una de les grans promeses del conjunt aragonès. «És un animal, molt treballador i lluita cada pilota com si fos l'última. Té gol i qualitat. S'ho mereix», detalla.

Format a Torres de Palau i considerat una de les perles del planter del Girona, Arimany guarda un gran record de la seva etapa al club. De fet, després del parèntesi d'una temporada al Màlaga (16-17), va tornar-hi per jugar al llavors filial, Peralada (17-18). Des de la distància, veu com joves del planter com Valery, Terrats i Kebé estan consolidats i ara Arnau s'ha consolidat a l'equip titular amb només 17 anys. Un fet, tenir tant de jovent fet a la casa, que no passava durant la seva època al Girona. «Era molt complicat abans. No sé per què. L'any que vaig debutar hi havia molt bona plantilla i l'equip rutllava. Costava més recórrer al filial. Ara, no sé si per la pandèmia o per què, però es donen més oportunitats». En aquest sentit, lluny de tenir cap mena de ressentiment, Arimany està content. «És una alegria i un orgull veure que el club confia en gent de la casa. El planter del Girona sempre ha tingut grans jugadors. Si responen, s'hi ha de confiar».

I és que malgrat defensar l'escut del Saragossa i no mullar-se per demà -«que guanyi el millor»,Arimany duu el Girona al cor. A casa seva a Quart, hi té la samarreta amb el dorsal 35 amb la qual va debutar aquell 24 d'octubre del 2015. «I tant que la guardo! Només faltaria!», diu tot recordant que també va viure «amb molta alegria i emoció» el 0-0 entre Girona i Saragossa del maig del 2017 que va suposar l'ascens a Primera. «Era a Màlaga i el vaig veure a la tele. Va ser un dia especial. Me'n vaig alegrar moltíssim de veure per fi que el Girona competiria amb el Barça, Madrid i els altres grans».

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/04/15/record-mes-especial-al-recuperat/1099997.html?utm_source=rss